

تشخیص شما چیست؟
از دکتر تقی تقی پور بازرگانی

گوساله‌ای نر از نژاد هلشتاین به سن ۱۱ ماه که بنایه گفته صاحب دام از زمان شیرخوارگی باشدت متفاوت به نفع در طرف چپ حفره بطنی مبتلا بوده و رشد غیرطبیعی (جهه کوچک ولاغزی قابل توجه) داشته و از جیره غذائی آردجو، سبوس، یونجه (بیشتر خشک) و کاه (مختصر) بهره‌مند بود در تاریخ ۱۵/۷/۶۶ به درمانگاه شماره ۱ دانشکده دامپزشکی آورده شد.

علائم بالینی این گوساله عبارت بود از:
شکمبه هیپرتون (تعداد حرکات از حد نرمال بیشتر بود) و اثر انقباض این عضو در قسمت بالای گودال تهیگاه چپ بویژه چشمگیر بوده و صدای بزرگ شکمبه حتی تنیین بالاتراز حد طبیعی داشت. ملامسه مشکی کف حفره بطنی طرف چپ همراه با صدای اسپلاشبنک بالعکاس تقریباً زنگی بود. در دقه حفره بطنی اعم از چپ یا راست صدای زنگی جلب نظر نکرد. حفره بطنی در طرف چپ وسعت غیرطبیعی داشته و یائین افتاده بود. در ملامسه حفره بطنی از طریق راست روده مشخص شد که شکمبه تاحدی به طرف راست رانده شده و عضوی میان خالی بین شکمبه و جدار حفره بطنی در طرف چپ قرار گرفته است که تقریباً بالن گونه بود.

سایر معاینات اعم از اخذ درجه حرارت و بررسی وضعیت دستگاه‌های تنفس، گردش خون ادراری، تناسلی، بینایی، حرکتی، پوست، مخاطات و غدد لنفاوی سطحی هیچگونه نشانی غیرطبیعی را بر ملانساخت.

جواب شماره ۳ و ۴ دورهٔ چهل یکم

شوك الکتریکی ناشی از اتصال برق با زمین طولیه بویژه مدخل با تلاقي آن

تشخیص شما چیست؟

از دکتر تقی پور بازدگانسی

دامدارنی واقع در خسین‌آباد خالصه تهران در یکی از روزهای بهمن ماه ۱۳۶۵ صبح روز بعد از تست توپرکولین متوجه می‌گردد که عده زیادی از ۴۵ راس دام موجود در بهار بند تلیسه‌های آبستن و بالای ۰ ۱ماه (نه در بهار بند گosalه یا گاوها یک شکم زاییده بعلا) بیمارند. نگارنده جهت معاینه بیماران، دعوت شده و نشانی های زیر در ضمن معاینه مورد توجه واقع شد:

عدم تعایل به حرکت. عده‌ای در حین حرکت محدود یا اجباری زود تعادل از دست داده و می‌افتادند که با اشکال خود به خود یا باکم قدرت پا گرفتن پیدا می‌کردند. در عده‌ای بخصوص در حین حرکت سرکامل پالاتراز حالت نرمال نگهداری می‌شد و عده‌ای نیز در حال دویدن یا تند راه رفتن (اجباری) مانند اسپهای تربیت شده یورقه (یورغه) می‌رفتند. در چنین حالی دم پالاتراز محور معمولی نگهداری می‌شد. یکی از مبتلایان نیز زمین‌گیر شده و هرگونه قدرت پیحرک را از دست داده بود و حتی باکم نیز پا نمی‌گرفت. در این دام ناله نیز جلب توجه می‌کرد. درجه حرارت در حد طبیعی و عدم اشتها تنها در دام زمین‌گیر مسئله بود. بقیه مبتلایان با تفاوت دارای اشتها بودند ولی رفتن پای آخر و سرپا ایستادن برای اخذ غذا تا حدی برای دامها مشکل بود.